

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1827.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Τῇ 31 Ὀκτωβρίου.

Προεδρεύοντος τοῦ Κ. Ν. Ρενιέρη.

Ἐν τῇ συνεδρίᾳ ταύτῃ,

Ἐπρωβλήθη ὅτι, ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔκαμεν ἀπάντησιν εἰς πολλὰ προδουλεύματα τῆς Βουλῆς, νὰ σταλῇ προδούλευμα εἰς αὐτὴν διὰ νὰ πέμψῃ, ὅσον τάχος, τὰς περὶ τούτων ἀπαντήσεις.

Ἐνεκρίθη ἡ πρότασις καὶ ἐστάλη προδούλευμα.

Ἀνεγνώσθη ὁ ἔγκος τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς, ὅστις καταχωρεῖται ἐνταῦθα αὐτολεξί. “Ὁρκιζόμεθα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ὑψίστου καὶ τῆς φιλτάτης ἡμῶν πατρίδος, νὰ κρίνωμεν τοὺς παρευρισκομένους εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην λογαριασμούς, χωρὶς νὰ κινηθῶμεν μήτε ἀπὸ δωροδοκίαν, μήτε ἀπὸ προσωποληψίαν ἢ προσωπικὸν μῖσος, μήτε ἀπὸ φόβον ἢ συμπάθειαν, ἢ ἀπὸ ἄλλο κἀνὲν ὅποιονδήποτε συμφέρον, ἀλλὰ ν’ ἀποφασίζωμεν, βάσιν ἔχοντες τὴν δικαιοσύνην, τοὺς δεμελιώδεις νόμους, τὰς ὁδηγίας μας, τὴν κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν τοῦ κατηγορουμένου, καὶ τὴν καθαρότητα τῆς συνειδήσεώς μας μετὰ τὴν ἀφιλοπροσωπίαν ἐκείνην, ἥτις ἀνήκει εἰς τὸν δίκαιον καὶ ἐλεύθερον ἄνθρωπον. „ Περυσιασθέντα δὲ τὰ ἐδῶ παρευρεθέντα 7 μέλη τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς ἔλαδον τὸν ὄρκον τούτον ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.

Ἀνεγνώσθη πάλιν τὸ σχέδιον τοῦ νόμου περὶ εἰσάξεως δημοσίων σταθμῶν καὶ μέγαν ὁμοειδῶν καθ’ ὅλην τὴν Ἐπικρατείαν, τὸ ὅποιον ἐπιδιορθωθὲν ἐστάλη εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ προδουλεύματος, διὰ νὰ ἐπικυρωθῇ καὶ παρ’ αὐτῆς, ἂν ἐγκριθῇ.

Τῇ 2 Νοεμβρίου.

Ἐν τῇ συνεδρίᾳ ταύτῃ,

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τῆς Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπ’ Ἀριθ. 711 πρὸς καλούσης τὴν Βουλὴν, νὰ θέσῃ τέλος εἰς τὸν περὶ θεμάτων ὁργανισμῶν, διὰ νὰ γένη ὁ διορισμὸς τῶν θεματορχῶν, οἵτινες δύνανται τὰ μέγιστα νὰ συντελέσωσιν εἰς κατάπαυσιν τῶν πειρατειῶν, καὶ τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν καὶ ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ’ Ἀριθ. 769, διὰ τοῦ ὁποίου πρὸς καλεῖ τὴν Βουλὴν, ν’ ἀποφασίσῃ ὅσον τάχος τὴν σύστασιν τῶν Δικαστηρίων, ὡς πολλὰ ἀναγκαίαν ἐγκλείει δὲ καὶ αὐτίγραφον ἀναφοράς φωνῶς τινός, ὅχι ἐκ προμελέτης, ὅτι πρὸ πολλοῦ εἶναι καταδικασμένος εἰς εἰρκτὴν καὶ τοῦτο ὡς ἐν τῶν πολλῶν αἰτίων, τὰ ὅποια καθιστῶσιν ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν τῶν Δικαστηρίων.

Ἐμεινε ν’ ἀποφασισθῇ εἰς τὴν ἐπομένην συνεδρίαν. Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ’ Ἀριθ. 732, εἰς τὸ ὅποιον ἐγκλείεται ἀναφορά τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Πραστοῦ, ζητούντων διὰ τὴν ἤδη συστανομένην ἐκεῖ σχολὴν, ν’ ἀφιερῶσι τὰ δέκατα καὶ λοιπὰ ἐθνικὰ δικαιώματα τῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῶν πέντε μοναστηρίων. Ἡ Κυβέρνησις ἐγκρίναται τὴν αἴτησιν τῶν ἀναφερομένων ζητεῖ καὶ τὴν περὶ τούτου συγκατάθεσιν τῆς Βουλῆς.

Ἐμεινε καὶ τούτο εἰς πρώτην συνεδρίαν.

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὸ ὅποιον ἐγκλείεται ἀναφορά τῶν δημογεγόντων τῆς νήσου Κίως, παρυσταίνοντων ὅτι πολλάκις ἐπρωσκάλεσαν τοὺς κατοίκους τῶν νήσων Θερμιῶν καὶ Σεριφου, νὰ στείλωσιν ἐκεῖ τοὺς ἐκλέκτοράς τῶν διὰ νὰ ἐκλέξωσιν ὁμοφώνως τὸν ἀντιπρόσωπόν τῶν ἀλλὰ μέχρι τῆς σήμερον δὲν τοὺς ἔστειλαν προφασίζόμενοι διαφόρους προφάσεις. Ζητοῦν δὲ νὰ διαταχθῶσιν οἱ κάτοικοι τῶν ῥηθειῶν νήσων νὰ στείλωσι κατὰ τὸν νόμον τοὺς ἐκλέκτοράς τῶν εἰς τὴν Κίαν, ἢ, ἂν εἶναι συγχωρημένον, νὰ τοὺς δοθῇ ἡ ἄδεια νὰ ἐκλέξωσιν αὐτοὶ μόνοι τὸν παραστάτην των.

Δὲν ἔγινε δεκτὴ ἡ πρότασις τῶν ὡς ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ’ Ἀριθ. 763, εἰς τὸ ὅποιον ἐγκλείει σχέδιον τοῦ Βουλευτοῦ κυρίου Χριστοδούλου Μатаκίδου περὶ συστάσεως καὶ διατηρήσεως τῶν ἀναγκαίων ἀλληλοδιδασκτικῶν σχολείων εἰς τὴν πατρίδα του Σάμου. Ἡ Κυβέρνησις ἐγκρίναται τὸ σχέδιον τοῦτο ζητεῖ καὶ τὴν περὶ τούτου γνώμην τῆς Βουλῆς.

Ἐμεινε ν’ ἀποφασισθῇ εἰς ἄλλην συνεδρίαν.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορά τῆς ἐπὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων Βουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, καθυπευβαλλούσης τὸ ἐπεξεργασθὲν παρ’ αὐτῆς σχέδιον εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἐπίκρισιν τῆς Βουλῆς.

Ἀνεγνώσθη καὶ τὸ σχέδιον τοῦ ὁργανισμοῦ, τὸ ὅποιον ἀπεφασίσθη νὰ θεωρῆται ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν, ἕως τοῦ τελειώτη.

Ἀνεγνώσθη ἀναφορά τοῦ Βουλευτοῦ Κ. Ἀναγνώστου Παπαγιαννακοπούλου, προβάλλοντος νὰ ἐκδοθῇ ἡ Βουλὴ νόμον περὶ δυσοληψίας συμπεριλαμβανόμενης εἰς αὐτὴν καὶ τῆς πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἐπαράστασιν δυσοληψίας.

Ἀπεφασίσθη ὅτι μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ περὶ διοργανισμοῦ Δικαστηρίων νόμου, νὰ γένη νόμος καὶ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας
Διακηρύττει,

Ὅτι αἱ ἐφετειναὶ πρόσδοι τῶν νήσων Ἰήνου καὶ Ἀν-
δρου μετὰ τῶν τελωνείων αὐτῶν ἐκτίθενται εἰς δημοπρασίαν.

Ἡ δημοπρασία αὐτῶν ἀρχεῖται ἀπὸ τὰς 25 τοῦ τρί-
του μηνὸς καὶ τελειώνει εἰς τὰς τέσσαρας τοῦ ἐρχομένου
Δεκεμβρίου.

Εἰδοποιῶνται λοιπὸν ἅπαντες, ὅσοι θέλουν νὰ ἀγο-
ράσουν αὐτάς, διὰ νὰ παρευσιασθῶν εἰς τὸν διορισθέν-
τα τοῦτον καιρὸν ἐνταῦθα, ὅπου μέλλει νὰ γένη ἡ πώ-
λησις αὐτῶν.

Ἡ πληρωμὴ δὲ θέλει εἶσθαι ἐπὶ χεῖρας καὶ εἰς
μετρητά.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 9 Νοεμβρίου 1827.

Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Π. Ν. Λαδορίκης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπεξεργαστικὴ τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν
λογαριασμῶν ἐπιτροπὴ

Διακηρύττει.

Ἄμα ἀνεδέχθη ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη τὸ ὁποῖον τὴν ἐ-
πεφόρτισεν ἡ Σ. Κυβέρνησις μέγα βᾶρος εἰς ἐπεξερ-
γασίαν τῶν στρατιωτικῶν τε καὶ πολιτικῶν λογαριασμῶν,
κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐσχάτης ἐθνικῆς Γ. Συνελεύσεως,
δὲν ἠμέλησε παντάπασιν νὰ διαλύσῃ πᾶν ἐμπόδιον καὶ
νὰ βάλλῃ εἰς ἐνέργειαν τὰ ἱερά της καθήκοντα.

Διὰ νὰ φέρῃ δὲ εἰς ἔκθεσιν τὰ χρέη της ταῦτα, ὅπως
τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἐθνικὸν συμφέρον ὑπαγορεύουσιν, ἐκ-
τός τῶν ἄλλων συντελεστικῶν μέσων ἀπαιτεῖται νὰ
ἔχῃ καὶ ἀποχρώσας τινὰς παρὰ τῶν πολιτῶν πληροφο-
ρίας, ὅσαι ἀναγκαίως ἀπαιτοῦνται εἰς τὸ μέγα τοῦτο
ἐπιχειρήμα.

Εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν λογαριασμῶν τούτων ἀν-
τικείμενον ἄλλο δὲν θέλει ἔχει ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη παρὰ
τὸ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου συμφέρον, καὶ τὰ ἀναπαλλο-
τρίωτα τῶν πρὸς οὓς ἀνέχονται οἱ λογαριασμοὶ δικαιοῦ-
ματα· οὔτε τοῦ στρατιώτου καὶ τοῦ πολίτου τὰ δίκαια
σκοπὸν ἔχει νὰ παραμειώσῃ, οὔτε τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου
τὰ συμφέροντα νὰ παραβλέψῃ.

Ὅτι εἰς τὸ παρελθὸν ἔγειναν καταχρήσεις, καὶ ὅτι
ἐκ τῶν καταχρήσεων πηγάζει τῆς πατρίδος ὁ ὀλεθρος,
τοῦτο εἶναι παντάπασιν ἀναντίρρητον. Γίνονται ἐκστρα-
τεῖαι, καὶ δι' αὐτάς, ὡς πληροφορεῖται ἡ ἐπιτροπὴ, ἄλ-
λοτε οἱ μισθοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα προμηθεύονται
ἀπ' αὐτάς τὰς ἰδίας ἐπαρχίας, χωμοπόλεις, καὶ χω-
ρία, ἄλλοτε φορολογοῦνται ἰδιορρύθμως οἱ πολῖται,
ἄλλοτε ὑποχρεοῦνται ἀραδικῶς νὰ ἐκστρατεύουν, δια-
δεχόμενοι οἱ δεῦτεροι τοὺς πρώτους, καὶ οὕτω καθέξῃς
καὶ ἐν ᾧ γίνονται ἀπειράριθμοι καὶ πολυειδέστατοι κατὰ
τοῦτο καταχρήσεις καὶ δὲν μένει παντάπασιν δικαιολό-
γημα εἰς τὰς ἐπιμόρους τῶν στρατιωτικῶν μισθῶν καὶ
λοιπῶν ἀποζημιώσεων ἀπαιτήσεις, μ' ὅλα ταῦτα ἐκ
τῶν ἀπλῶν στρατιωτῶν οἱ πλείονες ἀδικοῦνται, οὐδ'
αὐτὸν τὸν μισθὸν λαμβάνοντες, καὶ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον
δὲν ἐπαυσε ποτε ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιφορτίζεται μὲ ὑπέρογκα

καὶ δυσβάστακτα χρέη.

Διὰ ταῦτα προσκαλοῦνται ἀπαξάπαντες οἱ πολῖται,
οἱ κατὰ ἐπαρχίας, πόλεις, καὶ χωρία, οἱ μὲν χάριν
πατριωτισμοῦ, οἱ δὲ ὡς ἀδικημένοι (ἂν τυχὸν ἀδικη-
μένοι τυγχάνωσιν ὄντες) ν' ἀναγγεῖλουν εἰς τὴν ἐπι-
τροπὴν ταύτην ἅπασαν τὴν ἐλήθειαν, χωρὶς ποσῶς νὰ
εὐλάβουν τὴν συνειδήσιν των, φανεροῦντες ἕκαστος εἴτε
ἐγγράφως, εἴτε προσωπικῶς, πᾶν ὅ,τι ἀνήκει εἰς παρα-
τήρησιν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἀποδόντες εἰς κατάπαυ-
σιν τῶν καταχρήσεων τόσον εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς
καθὼς καὶ εἰς τοὺς πολιτικοὺς λογαριασμούς, καὶ πᾶν
ὅ,τι συντείνει εἰς ὠφέλειαν τοῦ ἔθνους ὡς πρὸς τὴν ὑ-
πόθεσιν ταύτην.

Ὅσοι ὅμως γινώσκοντες καταχρήσεις γεγεννημένας εἴτε ἀπὸ
πολιτικῶν, εἴτε ἀπὸ στρατιωτικῶν, εἴτε ἀπὸ δυνάτους, εἴτε
ἀπὸ ἀδυνάτους, δὲν φανερώσουν αὐτάς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ
δὲν πληρώσουν τὸ χρέος των φερόμενοι ἐναντίον τῆς συνει-
δήσεώς των, οἱ τοιοῦτοι ἐν ᾧ θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς εὐ-
θύνην νομιζόμενοι ἔνοχοι τῶν ἀδικημάτων, εἶναι καὶ λο-
γίζονται καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν ἐθνοκατάρτοι.

Σημειωτέον δὲ ὅτι οἱ στρατιωτικοὶ λογαριασμοὶ θεω-
ροῦνται τῆς μὲν στερεᾶς Ἑλλάδος ἀπὸ α'. Μαΐου τοῦ
1826 ἔτους μέχρι τέλους Μαρτίου τοῦ τελευταίου δι'
ἀποδείξεων τοῦ ἀρχιστρατήγου Τσούρτζης τῆς δὲ Πελο-
ποννήσου ἀπὸ α'. Μαΐου τοῦ 1826 ἔτους μέχρι τέλους
Ἀπριλίου τοῦ τελευταίου δι' ἀποδείξεων τοῦ Γεν. Ἀρ-
χιηγοῦ Κωλοκοτρώνη.

Τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1827, ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ ἐπεξεργαστικὴ τῶν στρατιωτικῶν καὶ
πολιτικῶν λογαριασμῶν ἐπιτροπὴ

Ἰωάννης Τομαρᾶς.

Παναγιώτης Χρυσανθόπουλος.

Ἀθανάσιος Τζοῦτζος.

Ὁ Γραμματεὺς Βασίλειος Γεωργιάδης.

Ἐξ Αἰγίνης, 15 Νοεμβρίου.

Γράφουν ἐκ Τσίμωδας τῆς Σπάρτης ἀπὸ 1 τοῦ
ἐνεστῶτος ὅτι ὁ Ταῖρ πασας, ἀντιναύαρχος καὶ διοικητὴς
τοῦ Βυζαντινοῦ στόλου, λαβὼν μίαν κερβέτλαν ἀπὸ τῆς
διασωθείσας ἐκ τῆς ναυμαχίας, ἀνεχώρησε λάθρα ἐκ
Νεοκάστρου καὶ ἀγνοεῖται ποῦ διευθύνθη. Ὅτι ὁ Ἰβρα-
ήμης ἄμα εἰδοποιηθεὶς περὶ τῆς δραπετεύσεώς των ἐθα-
νάτωσεν ὅλους τοὺς ἀξιωματικοὺς τῶν κανονοστασιῶν
τοῦ λιμένος καὶ τῆς Σφακτηρίας, ὅτι δὲν τὸν ἐμπόδισαν.

Τὰ αὐτὰ γράμματα ἀναφέρουν προσέτι ὅτι ὁ Ἰβρα-
ήμης ἐνεβίβασεν εἰς τὰ σωζόμενα πλοῖα τοῦ στόλου του
τοὺς πληγωμένους, οἵτινες συμποσοῦνται περὶ τὰς δύο
χιλιάδας, διὰ νὰ τοὺς στείλῃ, ὡς λέγεται, εἰς τὰ
φρεύρια τῆς Κρήτης· καὶ ὅτι ἐνεβίβασεν εἰς τὰ αὐτὰ
πλοῖα καὶ τὰς διαφόρους συσκευάς του, ἐκ τοῦ ὁποῖου
ὑποπτεύονται ὅτι μέλλει καὶ αὐτὸς ὁ Ἰβραήμης ν' ἀ-
ναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον.

—Τὰ νεωστὶ ἐλθόντα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Σύραν
πλοῖα λέγεται ὅτι εἶδον τὸν εἰρημικὸν Ταῖρην εἰσπλέ-
οντα μὲ τὴν κορβέτλαν του εἰς τὸν Ἑλλήσποντον.

Μολονότι ὁ Ὀθωμανὸς οὗτος δὲν ὁμοιάζει τοὺς ὁμο-
γενεῖς του κατὰ τὴν ἀνανδρίαν καὶ χαυνότητα, τὸ νὰ
ἐπιχειρισθῇ ὅμως τὸ τολμηρὸν τοῦτο ταξεῖδιον, καὶ νὰ

ὑπάγῃ νὰ ἐκθίσῃ τὴν κεφαλὴν του ὑπὸ τὸν πέλεκυν τοῦ παρωργισμένου Σουλτάνου, προῦποθέτει σημαντικώτερον τινα σκοπὸν παρὰ τὸ νὰ ἀθώωσῃ τὸ ἐν Νεσκάστρῳ ἔνχον κίνημά των, τὸ ὅποιον ἐπροξένησε τὸν ἀφανισμόν των Ὀθωμανικῶν στόλων. Ἐχομεν ἔως τώρα ἱκανὰ διδόμενα, διὰ νὰ συμπεράνωμεν μὲ κάποιαν πιθανότητα περὶ τῶν μέτρων, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ἔλαβεν ὁ Μεχμέτ Ἀλλῆς μετὰ τὴν κύρωσιν τῆς συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου, ὡς πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς ἀπὸ τὴν Πόρταν ἀνεξαρτήσεώς του. Ἐὰν ἡ παρούσα ἐμπεριπλοκὴ τῶν πραγμάτων καταστήσῃ εἰς πόλεμον, ὁ φρόνιμος Μεχμέτ Ἀλλῆς θέλει ἀπολαύσει τὸ εἰς αὐτὸν ἐπιβάλλον μέρος τῆς προξενηθησομένης ὠφελείας.

—Τὰ νεώτερα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως γράμματα δὲν βεβαιοῦν τὴν ἀποτομὴν τοῦ Ρεῖς ἐφένη, ἀλλὰ μόνον τὴν μεταλλαγὴν του ἀναφέρουν δὲ ὅτι ὁ Σουλτάνος ἐξήγησεν ἀπὸ τὸν νέον Ρεῖς ἐφένην ἀκριβὴ πληροφορίαν περὶ τοῦ ἐν Νεσκάστρῳ συμβεβηκότος ὅτι ὁ Τσάπ πασας καὶ ὁ Ἀγάπασας μόνον δὲν ὁμογνωμονοῦν ὑπὲρ τοῦ πολέμου ὅτι ὁ ἐκδοθεὶς ἀπὸ τὸν Σέχ Ἰσλάμ φετβάς εἶναι νὰ πολεμηθῇ ἡ ἀσέβεια, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐνωπλίσθησαν ὅλοι γενικῶς οἱ Τούρκοι ὅτι μέλλει νὰ ὑψωθῇ τὸ Σιαῖζακ Σερίφ, καὶ ὁ Σουλτάνος μέλλων νὰ ἐκστρατεύσῃ αὐτὸς, διώρισε νὰ ἐπιδιορθωθῶσι τὰ ἐν Ἀδριανουπόλει σεράγια του. Ὅτι διατηρεῖται ἡ σιυχία καὶ εὐλαξία εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀλλ' ὁ φόβος δὲν ἐξαλείφεται ἀπὸ τὰς καρδίας ὅλων τῶν ἐκεῖ εὕρισκόμενων χριστιανῶν.

—Τὸ ἐν τῷ Κορινθιακῷ κόλπῳ εὕρισκόμενον ἁλμοκίνητον, ἡ Καρτερία, πρὸ ἡμερῶν ἀναχθέν ἐξέπλευσε. Εἰς δὲ τὴν ἔξοδόν του τὰ ἐν τῷ στομίῳ τοῦ κόλπου ἰχθρικά φρούρια τέσσαρα μόνον κανόνια ἐπρόφθασάν νὰ ρίψωσι κατ' αὐτοῦ.

Ἀποκρίσις τῆς ἐπιτροπῆς τῆς φιλανθρωπικῆς Ἑταιρίας εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ σοφοῦ Κοραῆ.

Ἀξιόσεβαστε Συμπολίτα!

Εὐγνωμόνως ἐδέχθη πρὸ καιροῦ ἡ Φιλανθρωπικὴ Ἑταιρία, ὅσα συνιστῆς πρὸς αὐτὴν βιβλία διὰ τῆς ἀπὸ Φεβρουαρίου ἐπιστολῆς σου προσδιωρισμένα νὰ διαμεμηθῶσι δωρεὰν εἰς τοὺς πάσχοντας ἐνδεῖαν φιλομαγεῖς νέους Ἑλληνας.

Ἡ Ἑταιρία κρίνει χρεὸς τῆς ν' ἀποδώσῃ τὰς ἀνηκούσας εὐχαριστήσεις ἀπὸ μέρους τῆς ἀπ' αὐτὴν προστατευομένης ἐνδεοῦς νεολαίας, ὅχι μόνον πρὸς τὸν εὐάνυμον φιλογενὴ ἄνδρα τὸν χορηγὸν ταύτης τῆς εὐφροσύνης, ἀλλὰ καὶ πρὸς σέ τὸν συνεργὸν παντὸς διὰ τοὺς Ἑλληνας ἀγαθοῦ.

Ναί, ἀξιότιμε πολῖτα! ἡ νεολαία τῆς Ἑλλάδος χρεωστεῖ μεγάλα εἰς τοὺς ἀκαμάτους πόρους σου, εἰς τὰ συγγράμματα σου, δι' ὅσον ἀφορᾷ τὰς σημερινὰς περιστάσεις τῆς εἰς τὸν πολιτισμόν.

Αἱ ἐπισυναπτόμεναι εἰς τὴν ἐπιστολὴν σου θεωρεῖται τῶν διδασκαλῶν Σωκρατικῶν, τὰς ὁποίας εἶθε ἀκολουθήσωσιν οἱ ὁμογενεῖς μας, ἂν θέλωσι νὰ ζήσωσι εὐδαίμονες καὶ εὐτυχεῖς.

Ἡ Φιλανθρωπικὴ Ἑταιρία σεβομένη, ὡς εἶδος, αὐτὰς,

τὰς δημοσιεύει, τὰς παραπέμπει εἰς τὰς ἀθῶας ψυχὰς τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, εὐχομένη νὰ δώσωσιν ὡς ἀπὸ γῆν ἀγαθὴν τὸν εὐκταῖον εἰς τὴν πατρίδα καρπὸν, καὶ ν' ἀποκαταστήσωσι τὸ γρηγορώτερον ἐντελὲς ἐλενθέραν καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα τὴν ἀπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγὸν ἤδη ἐλευθερωθεῖσαν πολιτείαν τῆς Ἑλλάδος.

Ὅσον διὰ τὴν Φιλανθρωπικὴν Ἑταιρίαν, ἔσο θέβαιος, φιλάνθρωπε συμπολίτα, ὅτι θέλει φροντίζει νὰ ἐκτείνῃ τὰ ἔργα τῆς πρὸς ὄφελος τοῦ ἀνθρώπου ἀναλόγως μ' ὅσα ὁ καιρὸς τῆς χορηγεῖ μέσα. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ πρώτη τῆς συστάσεώς της ἰδέα ἐσυλλήφθη ἀπ' ὅσα ὁ ἐπικρατῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἄγχιος Ἀρης παθεῖχεν οἰκτρὰ θεάματα τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος, ἡ ὅποια μὲ κλαυθμηρὰν φωνὴν ἐπεκαλεῖτο τὴν βοηθητικὴν χεῖρα τοῦ πλησίον ἀλλ' ἡ Φιλανθρωπικὴ Ἑταιρία, καὶ ἐξ ἀρχῆς καὶ τώρα δὲν ἐπιθυμεῖ παρὰ νὰ δυνήθῃ νὰ ἐνεργήσῃ καὶ τελειότερας εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ὠφελείας, καὶ κατ' ἐξοχὴν ὅσαι ἀποδίδουν τὴν ἠθικὴν καλλιέργειαν καὶ τὸν φωτισμόν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος. Ἦθελε δὲ δέχεσθαι μὲ πολλὴν εὐγνωμοσύνην τὰς ἀπὸ μέρους σου γνώμας καὶ παρατηρήσεις, τῶν ὁποίων συνεχῶς ἐπιθυμεῖ ν' ἀξιοῦται τὸ κοινωφελὲς κατὰστημα τοῦτο.

Δέχθητι, ἀξιόσεβαστε καὶ φιλάνθρωπε Γέρον, τὸ ὅποιον συστηματικῶς σὲ προσφέρει δι' ἡμῶν ἡ Φιλανθρωπικὴ Ἑταιρία βαθὺ σέβας.

Ὑγιαίνει καὶ ζῇθι ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 4. Νοεμβρίου 1827.

(Ἐπὶ αἱ ὑπογραφαί.)

Κύριε Συντάκτα τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ἀνέμων εἰς τὸ ὑπ' Αριθ. 74 φύλλον τῆς ἔφημερίδος σου τὸν γ' παράγραφον τῶν πράξεων τῆς Σ. Βουλῆς τῆς κατὰ τὴν 8 Ὀκτωβρίου συνεδριάσεως, ὅπου εἶδον νὰ λέγῃ. “Κατὰ συνέπειαν τούτων, καὶ ἄλλων παρομοίων ἀναφορῶν ἔγεινε λόγος περὶ εὐρέσεως πόρου πρὸς ἐξοικονόμησιν. Γενομένου δὲ λόγου γενικώτερον περὶ πόρων, καὶ βελτιώσεως νομισμάτων, ἀπεφασίσθη νὰ γενῇ ἐπεξεργασία τοῦ εἰς τὴν σκέψιν τῆς Βουλῆς ὑποβληθέντος σχεδίου περὶ νομισματοκτεπίας ἐφ' ᾧ καὶ διωρίσθη ἐνεαμελὴς Βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ, ἥτις νὰ ἐπεξεργασθῇ τὸ σχέδιον τοῦτο μέλη δὲ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἐξελέχθησαν οἱ, κτλ.

Μὲ ἀπορίαν καὶ λύπην τῆς ψυχῆς μου μεγάλῃν εἶδον νὰ ἐνταφιάζεται ἡ ἀλήθεια εἰς τὸ ἀφανὲς χάος καὶ ἀγνωστὴν αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ἔγεινεν αὐτὴ ἡ παραδρομὴ τῆς ἐπ' αὐτῷ τούτῳ πράξεως τῆς Σ. Ἀντικυβερνητικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπ' Αριθ. 528, διευθυνθείσης εἰς σκέψιν τῆς Σ. Βουλῆς μετ' ἐσωκλείστου ἀναφορᾶς καὶ τοῦ αὐτοῦ δοθέντος πρὸς αὐτὴν σχεδίου μου.

Ἐκτίθεται ὑποβληθὲν σχέδιον, ὁ δὲ ὑποβλητὴν αὐτὸ, καὶ τὸ μέσον, δι' οὗ ὑπεβλήθη, κρύπτεται, μὴ ὅλον ὅπου ἐκτίθενται διάφορα ἄλλα πρᾶγματα, καὶ ὅμοια διαφόρων ὑποθέσεων καὶ ἀτόμων) ἐν ᾧ κατεδαπαρήθησαν ὅχι ὀλίγοι καιροὶ, κόποι καὶ ἐξοδα, διὰ νὰ παρασταθῇ πραγματικῶς τὸ σχέδιον τοῦτο κατὰ διαταγὴν τῆς Σ. Κυβερνήσεως διὰ

τρίων ειδών νομισμάτων χρυσοῦ, ἀργυροῦ, καὶ χαλκοῦ, τὰ ὅποια καὶ ἐγχαραχθέντα συνδιευδύνθησαν μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τῆς ἐν αὐτῷ ἐσωκλείστου ἀναφορᾶς καὶ τοῦ σχεδίου μου.

Μὲ κακοφανισμόν μου εἶδον νὰ σιωπηθῇ καὶ ἡ πρᾶξις τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὸ δικαίωμά μου, δικαίωμα τὸ ὅποιον, ἂν κάμμιαν ἄλλην ἀπόλαυσιν δὲν μ' ἐδίδεν, ἐξήρκει τοῦλάχιστον ἡ διὰ τοῦ τύπου δημοσίευσίς τῆς ἀληθείας. Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 7 Νοεμβρίου 1827.

Δημήτριος Κωνσταντινίδης Βυζάντιος.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μακαρίτου πατρός μου ἐσκέπτεον νὰ ἐκδώσω τὰ συγγράμματά του, τὸ ὅποιον αἱ περιστάσεις του δὲν εἶχον ἀφήσει αὐτὸν τὸν ἴδιον νὰ κάμῃ· ἀλλὰ μήτε τοὺς τρόπους εἶχον, μήτε ἐδυνήθην ἀπὸ τὰ περιστατικά μου νὰ συνάξω συνδρομητάς ἐπεθύμουν μάλιστα νὰ εὕρω ἄνθρωπον, ὅστις νὰ μὲ ἀναπαύσῃ διὰ τὴν ὁποίαν ἤθελον κάμει κρίσιν οἱ πεπαιδευμένοι τοῦ ἔθνους μας εἰς αὐτὰ, ἐν ᾧ ὁ μακαρίτης πατήρ μου ἔγραψεν εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς πατρίδος του, καὶ τὸ σύστημά του περὶ τῆς προόδου τῆς γλώττης μας ἦτον ὅλως ἐναντίον εἰς τὰ τῶν πεπαιδευμένων. Τὰς ἀπορίαις μου αὐτὰς διέλυσε ὁ ἰατροφιλόσοφος κύριος Ἀθανάσιος Πολίτης μὲ τὴν ἐκδοσιν μερικῶν συγγραμμάτων τοῦ πατρός μου, ἀφίνων εἰς τὴν κρίσιν τῶν σοφῶν τὸν τρόπον τοῦ γράφειν τοῦ πατρός μου. Ὅσον δι' αὐτὸ, ἀναμφισβόλως τὰ συγγράμματα αὐτὰ θέλουσι λάβει καλὴν ὑποδοχὴν ἀπὸ τοὺς σοφοὺς, ἂν ὅλοι θέλουν ἔχει τὴν ἰδίαν καλὴν διάθεσιν πρὸς τὸν πατέρα μου, καθὼς καὶ ἡ ἐλλογιμότης του· διὰ δὲ τὸν εὐεργετικὸν σκοπὸν, μὲ τὸν ὅποιον τὰ ἐξέδωκεν, ἡ ἄκρα εὐγνωμοσύνη μου καὶ ἡ ὑποχρέωσίς μου εἶναι τὰ μικρότερα ὡς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὁποίων ἔχω χρεῶν πρὸς τὴν ἐλλογιμότητά του. Καθαρὸν ἀποτέλεσμα τῆς καλοσύνης του ἦτον ἡ φροντίς διὰ νὰ συνδράμῃ τὴν οἰκογένειάν μου· εἰς ἐμὲ δὲ ἐγείνει ἐν ἀπὸ τὰ ἱερὰ χρέη μου νὰ κηρύττω διὰ παντός, τὴν ὁποίαν ἐδειξε φροντίδα περὶ αὐτῆς.

Εἰς τὸν κύριον Πετρίδην, καθὼς καὶ εἰς ὅτους ἀπὸ καλῆς τῶν διάθεσιν συνέδραμον εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν, χρεωστῶ τὴν ὁποίαν εὐγνωμοσύνην πρέπει νὰ χρεωστῇ καθεὶς εἰς παρομοίους καλοὺς ἀνθρώπους, εὐρισκόμενος εἰς τὴν θέσιν μου.

Τῇ 10 Νοεμβρ. 1827, ἐν Αἰγίνῃ. Σ. Βιλαργᾶς.

Τὰ ἐξῆς δημοσιεύμεν κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Γραμματέως τοῦ Θαλασσίου Δικαστηρίου.

Ἐκ τῶν Πρακτικῶν τοῦ Θαλασσίου

Δικαστηρίου.

Τὴν 24 Ἀυγούστου ἐξεδόθη ἀπόφασις περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Γαλλικοῦ βρικίου ὀνόματι, ὁ ἀγαπητὸς Πατήρ, κυβερνωμένου ὑπὸ τοῦ Κ. Πέτρου Πελικάρδου, τὸ ὅποιον διευθυνόμενον ἐκ τῆς μικρᾶς Ἀλεξανδρείας εἰς Κύπρον μὲ φορτίον χαλκοῦ, κηκίδων, ἀργύρου

καὶ λοιπὰ κατεσχέθη δέκα περίπου μίλλια μακρὰν τῆς Βηρυτεῦ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς καταγωγικῆς Σολέττας Ἀσπασίας, κυβερνωμένης ὑπὸ τοῦ Κ. Ἀδριανῶ Α. Σωτηρίου.

Τὸ φορτίον τοῦ πλοίου τούτου ἐδημεύθη μέρος μὲν ἀποδείχθην ἰδιοκτησία ἐχθρική, ὡς ἐκ δύο Τουρκικῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τοῦ Χουσεῖν Ζάχουτᾶ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἀλεξανδρείας πρὸς τοὺς ἐν Κύπρῳ Ὁθωμανοὺς Σιάκ Χ. Μ-χμέταγα καὶ Ταχμετζή Χ. Μπρα-μαγα· τὸ δ' ἄλλο μέρος τοῦ φορτίου, ὡς ἰδιοκτησία τῶν ἐν μικρᾷ Ἀλεξανδρείᾳ κυρίων Φορουέτη καὶ Βελιγρόζ, διότι καλύψαντες τὴν ἀνωτέρω ἐχθρικήν ἰδιοκτησίαν παρζέβιασαν τὴν οὐδετερότητα.

Ὁ πλοίαρχος Π. Πελικάρδος ἐπληρώθη τὸν ναῦλόν του.

Τὴν 25 Ἀυγούστου ἐξεδόθη ἀπόφασις περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Ἀγγλικοῦ βρικίου στρατηγῶν Βρόκ, κυβερνωμένου ὑπὸ τοῦ Κ. Ἰωάννου Σερβίς, τὸ ὅποιον πλεύσαν ἐκ τοῦ Καρδίφ εἰς Σμύρνην, καὶ ἐντεύθεν διευθυνόμενον εἰς Κωνσταντινούπολιν μὲ φορτίον σιδήρου καὶ νήματος, κατεσχέθη τὴν 2 Ἀυγούστου μετὰ τὸν Γενέδου καὶ Γρωάδος παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς καταγωγικῆς Σολέττας Σπαρτιάτιδος, κυβερνωμένης ὑπὸ τοῦ Κ. Γεωργίου Μωριαλῆ.

Τὸ φορτίον τοῦ πλοίου τούτου ἐδημεύθη, (1) διότι ὁ πλοίαρχος Ι. Σερβίς δὲν ἀπέδειξε ὅτι εἶναι οὐδετε- ρική ἰδιοκτησία (2).

Εἰς τὸν πλοίαρχον ἀπεφασίσθη νὰ πληρωθῇ ὁ ναῦλος.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐξεδόθη ἀπόφασις περὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ βρικίου, Ἀννας, κυβερνωμένου ὑπὸ τοῦ Κ. Γεωργίου Λόγκρεϊνς, τὸ ὅποιον διευθυνόμενον ἐξ Αἴνου εἰς Σμύρνην μὲ φορτίον βαλανηδίου καὶ μαλλίων κατεσχέθη τὴν 12 Ἀυγούστου πλησίον τῆς Γενέδου παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς καταγωγικῆς Σολέττας Πελεκάνας, κυβερνωμένης ὑπὸ τοῦ κυρίου Νικολάου Ἀναστασίου Ἰωάννου· τὸ φορτίον τοῦτο ἀπελύθη ἀποδείχθην ἰδιοκτησία Ἀγγλική (3).

Τὴν 26 Ἀυγούστου ἐξεδόθη ἀπόφασις περὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς Σβεκικῆς νηὸς Παυλήνας, κυβερνωμένης ὑπὸ τοῦ Κ. Παύλου Βιάττρουμ, ἡ ὅποια διευθυνόμενη ἐκ Διραχίου εἰς Ἀλεξάνδρειαν μὲ φορτίον ξυλικῆς ναυπηγησίμου, κατεσχέθη τὴν 11 Ἀυγούστου ὀγδοήκοντα περίπου μίλλια μακρὰν τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Δέξης παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς καταγωγικῆς Σολέττας Ἀμερικανίδος, κυβερνωμένης ὑπὸ τοῦ Κ. Νικολάου Γ. Κούτζη.

Τὸ φορτίον τοῦ πλοίου τούτου συνιστάμενον ἐκ ξυλείας ναυπηγησίμου ἐδημεύθη. [Ἡ ἀκολουθία ἐφεξῆς.]

[1] Οὐχὶ ὡς λαθρεμπορία ἐν πολέμῳ, καθὼς ὁ Ἀνατολικὸς Θεατὴς εἰς τὸ ὑπ' Ἀριθ. 290 φύλλον του ἀναφέρει.

[2] Ἀγνοεῖται ὡς τίνος ἰδιοκτησίαν ὑπερασπίζετο ὁ κύριος Ἀμιλτῶν τὸ φορτίον αὐτοῦ τοῦ πλοίου, καὶ ἐπομένως ἐπιμόνως ζητῶν τὴν ἀπελευθέρωσίν του, τὴν ἐπέτυχεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως.

[3] Δὲν ἐδημεύθη ὡς ὁ Ἀνατολικὸς Θεατὴς εἰς τὸ ὑπ' Ἀριθ. 290 φύλλον του ἀναφέρει.